

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Co/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620200988
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1620200988.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Alexandry Hanusovej v právnej veci žalobkyne: Q. S., narodená dňa X.X.XXXX, trvale bytom N., Q. č. XX, zastúpená spoločnosťou Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., IČO: 36 836 460, Bratislava, Ďumbierska č. 3F, za ktorú koná Mgr. Matúš Kanis, proti žalovanému: Y. S., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom N., Q. č. XXX/XX, zastúpený JUDr. Martou Vícenovou, advokátkou, Malacky, Záhorácka č. 5478/15B, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 30. apríla 2020, č.k. 32 C 32/2020-27, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Bratislava Malacky zo dňa 30. apríla 2020, č.k. 32 C 32/2020-27, **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Malacky uznesením zo dňa 30.4.2020, č.k. 32 C 32/2020-27, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým I. uložil žalovanému povinnosť nevstupovať do rodinného domu so súpisným č. XXX, postavenom na pozemku parcelné č. „C-KN“ XXXX/XXX, evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie N., obec N., okres Malacky, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorým je konanie o úplné vylúčenie žalovaného z užívania predmetného rodinného domu, príp. na obmedzenie tohto užívacieho práva podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka; uložil žalobkyni, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala proti žalovanému žalobu o jeho úplné vylúčenie z užívania rodinného domu so súpisným č. XXX, postaveného na pozemku parcelné č. „C-KN“ XXXX/XXX, evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie N., obec N., okres Malacky, alebo na obmedzenie tohto užívacieho práva podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, inak uznesenie o nariadenom neodkladnom opatrení v rozsahu tohto výroku I. uznesenia súd aj bez návrhu zruší; II. uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov k žalobkyni s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, v trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch a nekontaktovať žalobkyňu osobne, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami; zároveň poučil žalovaného, že môže ako žalobca podať voči žalobkyni ako žalovanej žalobu o náhradu škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bude náhrada škody spôsobenej mu výkonom tohto neodkladného opatrenia podľa výroku II. uznesenia, ak preukáže, že mu taká škoda bola spôsobená porušením právnej povinnosti žalobkyne. Vychádzal z návrhu žalobkyne doručeným súdu dňa 29.4.2020, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, v trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu

účasť žalovaného na týchto úkonoch, ako aj uloženia povinnosti žalovanému nekontaktovať ju osobne, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami a napokon nevstupovať do rodinného domu so súpisným č. XXX, postaveného na pozemku parcelné č. „C-KN“ XXXX/XXX, evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie N., obec N., okres Malacky, bez časového obmedzenia. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa odôvodnila tým, že sú so žalovaným manželia takmer tridsať rokov a spoločne vychovali dve deti: dcéru, ktorá má 26 rokov a syna, ktorý zomrel ako 25-ročný po tragickej autonehode v roku 2016; žijú v spoločnej domácnosti na adrese N., Q. č. XX, v rodinnom dome so súpisným č. XXX, postavenom na pozemku parcely registra „C“ č. XXXX/XXX, evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie N., obec N., okres Malacky, ktorý patrí od ich bezpodielového spoluvlastníctva. Po slovných útokoch žalovaného od januára roku 2019 samostatne hospodária s finančnými prostriedkami, riadny manželský život nevedú približne dvanásť rokov a ich vzájomné spolužitie nie je harmonické. Už pred siedmimi rokmi ju žalovaný fyzicky napadol tak, že ju násilne sotil na gauč, chytil ju pod krk a napriahol na ňu ruku, no neudrel ju. Nasledovalo psychické týranie, po ktorom sa odsťahovala zo spálne do samostatnej izby spoločného rodinného domu, pričom jej žalovaný neustále vyčíta, že utráca jeho finančné prostriedky, vulgárne jej nadáva, uráža a osočuje ju. Správanie žalovaného naďalej naberá na intenzite a k psychickému týraniu sa pridali aj fyzické útoky, jeho konanie je cieľené, zámerné, bez rešpektovania akýchkoľvek hraníc, s cieľom čo najviac ju zraniť a zdeptať. Žalovaný chodí po spoločnom rodinnom dome za ňou a päť až šesť hodín každý deň bez prestávky na ňu verbálne útočí, používa slová ako: „kurva, piča vyjebaná zlodejská, tvoja skurvená dcéra na teba kašle, podjedávaš kamarátky, okradla si syna v nemocnici.“ Po príchode zo zamestnania jej každodenne nadáva do zlodejok a pýta sa jej, čo prišla znovu ukradnúť, na jeho slová nereaguje a snaží sa pôsobiť kľudne. Opak je však pravdou a pri slovných útokoch žalovaného sa celá trasie. Dlhodobé a systematické psychické týranie nie je možné znášať bez závažných psychických následkov na obeť. Žalovaný vytrvalo pokračuje v konaní ohrozujúcom jej telesnú a duševnú integritu a ona sa obáva vzniku vážnej ujmy. Dňa 8.4.2020 sa medzi ňou a žalovaným odohral ďalší incident, v čase okolo 15,00 hod. v ich spoločnom rodinnom dome ju žalovaný slovné napadol slovami: „kurva jedna vyjebaná skurvená, zlodejská piča jebnutá“ a podobne, na čo nechcela reagovať a tak mu len odvetila, nech jej dá pokoj, on ale na jej slová nereagoval a pokračoval v urážkach a vulgárnych nadávkach, snažil sa jej psychicky ublížiť aj tým, že spomenul ich spoločného syna, ktorý podľahol následkom vážnej dopravnej nehody. Počas verbálnych útokov sa žalovaný rozhodol na ňu zaútočiť aj fyzicky, priblížil sa k nej na vzdialenosť menej ako jeden meter, udrhel ju päťou ruky do oblasti ľavej sánky a spôsobil jej tržnú ranu. Bránila sa a siahla ľavou rukou po rúšku, na čo žalovaný zareagoval tým, že jej silno stisol predlaktie ľavej ruky, na chvíľu ju chytil aj za krk, no bez škrtenia. Následkom tohto fyzického útoku jej vznikli viaceré poranenia hlavy a povrchové poranenie ľavého predlaktia. Následné RTG vyšetrenie ukázalo, že nedošlo k zlomeniu, či poškodeniu sánky. Po vyššie uvedenom incidente sa dostavila na Obvodné oddelenie Policajného zboru v Stupave, kde došlo k spísaniu Záznamu o podaní oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 250/1994 Z.z. Po vyššie uvedenom incidente útoky žalovaného voči nej neprestali a dňa 20.4.2020 v čase 14,55 hod. bola nútená volať linku 158, pretože sa k nej žalovaný choval nepričítne, slovné útoky a psychické týranie z jeho strany neprestávali, vyčítal jej, že: „sa nestará o svoju mamu, že je zlá dcéra, že sa nestará o svoju dcéru, že okráda svoju dcéru, že okráda svojho syna aj keď je po smrti, že okráda dôchodcov na dôchodkoch, že podjedáva svoje kamarátky, že ho okráda o spoločné peniaze.“ Takéto urážky zo strany žalovaného počúva opakovane každý deň po dobu niekoľkých hodín. Dňa 20.4.2020 na ňu žalovaný verbálne zaútočil slovami, že je: „piča, kurva“, že mu ukradla šijací stroj, na čo mu odvetila, že šijací stroj zhorel približne pred štyrmi rokmi a on ho osobne vyhadzoval do smetí, na to reagoval opäť ďalšími urážkami, opakoval už vyššie uvedené a rozhadzoval rukami, vzal jej mobilný telefón a odmietol jej ho vrátiť, nakoniec mu ho vytrhla z ruky a keď odišiel z izby, zamkla sa a zavolała na linku 158, pretože mala zo žalovaného strach. Žalovaný stál za dverami a pokračoval vo verbálnom útoku až do príchodu polície. Po spísaní Záznamu o podaní oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, bol žalovaný zo spoločného rodinného domu vykázaný na dobu 10 dní. Po vykázaní zo spoločného obydľia sa žalovaný zdržiava v rodinnom dome so svojou sestrou a otcom na adrese N., Q. č. XXX, ide ale o susedný rodinný dom, ktorý má spoločný pozemok - záhradu s rodinným domom nachádzajúcom sa v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, v ktorom ona býva. Správanie žalovaného voči nej sa od jeho vykázania zo spoločného obydľia nezlepšilo, naopak, neustále sa zhoršuje, z tesnej blízkosti susedného domu na ňu vykrikuje a ďalej pokračuje v psychickom týraní, neustále jej vyčíta, že po násilí z jeho strany privolała políciu, ako aj jeho vykázanie zo spoločného obydľia a nadáva jej do „udavačiek“. Dookola nahlas púšťa skladbu UDAVAČ od skupiny Bez ladu a skladu a doslova každý deň čaká, kým vyjde von z domu, aby na ňu opäť mohol vykrikovať, nadávať

a zastrašovať ju. Poukázala na to, že cieľom inštitútu vykázania z obydľia je poskytnúť účinnú ochranu obeti. Žalovaný po vykázaní býva vo vedľajšom dome, ktorý má spoločnú záhradu s domom, v ktorom býva ona a tak naďalej môže v alternatívnych podmienkach žalovaný pokračovať v jej psychickom týraní alternatívnymi spôsobmi, čo aj každý deň využíva. Má strach byť na záhrade, v altánku alebo pri bazéne, ktorý sa nachádza na spoločnej záhrade, nakoľko sa žalovaný v týchto priestoroch neustále zdržiava a akonáhle ju zbadá, pokračuje v psychickom týraní. Vykázanie zo spoločného obydľia v tomto prípade neplní dostatočne svoj účel a nechráni obeť pred páchatelom. Dlhodobé správanie žalovaného voči nej je neznesiteľné, vníma túto situáciu ako bezvýhodiskovú, obáva sa, že skončí na psychiatrii. Z tohto dôvodu je potrebné prihliadnuť na pokračujúce násilné správanie žalovaného po vykázaní a ďalšie riziko eskalovania rizika, ako aj uloženie povinnosti nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Dodala, že žalovaný sa jej ešte počas spolužitia vyhrážal zabitím, doslovne uviedol, že: „dá posledné sily do toho, aby ju krkol.“ Spoločná dcéra bola taktiež svedkom toho, ako si žalovaný sám pre seba hovoril, že „dokončí to, čo (s ňou) ... začal“. Keď to dcéra počula povedala mu, nech prestane a že neznesie aby sa takto správal, na čo odvetil: „No a čo, ja to raz dokončím.“ Obáva sa preto oprávnené o svoj život a zdravie vzhľadom na predchádzajúce správanie žalovaného, dlhodobo znáša utláčanie, vyhrážky, psychické a fyzické týranie zo strany žalovaného a cíti sa dlhodobo utrápená a ubitá, keďže žije v neustálom strachu o svoj život a situáciu vníma ako bezvýhodiskovú.

2.1. Uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, ods. 2, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, ods. 2 C.s.p., § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka a po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi (záznam o podaní oznámenia zo dňa 20.4.2020, lekárske potvrdenie zo dňa 9.4.2020, výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie N., lekárska správa zo dňa 9.4.2020, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 20.4.2020, RTG správa, záznam o podaní oznámenia zo dňa 8.4.2020) dospel k záveru, že návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Poukázal na to, že neodkladné opatrenie je svojím charakterom výnimočným a mimoriadnym prostriedkom súdnej ochrany smerujúcim k úprave pomerov a ovplyvneniu správania strán, predovšetkým však k ochrane pred takým konaním žalovaného, resp. toho, voči komu návrh smeruje, ktoré bezprostredne hrozí alebo trvá a má za následok hrozbu alebo vznik ujmy (materiálnej ako aj nemateriálnej) na strane navrhovateľa. Neodkladné opatrenie sa považuje za výnimočný prostriedok najmä preto, lebo pri jeho nariadení súd zásadne nevykonáva dokazovanie, je porušená zásada rovnosti strán konania, strany nemusia byť pred jeho nariadením vypočítané a napokon uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd posudzuje v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami; navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie; uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha; navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav; právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah; sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Neodkladné opatrenie bude spravídla opodstatnené tam, kde navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu či ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že mu bude naďalej zbytočné uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu. Súd je vždy v rámci dispozičného princípu viazaný návrhom a nemôže ho prekročiť, ani uložiť inú ako v návrhu požadovanú povinnosť. Pri rozhodovaní skúma všetky dôvody a okolnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, či je nárok navrhovateľa osvedčený a či je vydanie neodkladného opatrenia potrebné, či už za účelom neodkladnej úpravy právnych pomerov strán alebo zabezpečenia výkonu exekúcie, ak by mala byť ohrozená. Uviedol, že z návrhu žalobkyne je zrejmé, že navrhuje nariadiť neodkladné opatrenie na ochranu svojho života a zdravia (i duševného), pričom táto bude dosiahnutá tým, že súd jednak zakáže jej manželovi, ktorý je voči nej podozrivý z násillia, vstupovať do rodinného domu, v ktorom spolu bývajú, a ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve a jednak sa k nej približovať a akýmkoľvek spôsobom ju kontaktovať, čím mu bude zabránené pokračovať v páchaní psychického násillia voči žalobkyni. Navrhuje tak úpravu vzájomného pomeru medzi ňou a jej manželom. Medzi stranami sporu existuje právny vzťah (pomer), pretože sú manželia a žijú v spoločnej domácnosti v nimi spoluvlastnenom dome, pričom tento pomer vyžaduje bezodkladnú úpravu. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. je to,

že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násilia, predovšetkým fyzického násilia, pričom sa nedá vylúčiť ani psychické týranie. Má dôvodné podozrenie z fyzického násilia osvedčené zo žalobkyňou predložených lekárskejších správ a záznamu o podaní oznámenia zo dňa 8.4.2020, pričom za osvedčené považuje aj tvrdenia žalobkyne o psychickom násilí zo strany žalovaného, ktoré je podložené samotným návrhom, ako aj potvrdením o vykázaní zo spoločného obydlija a oznámeniami, ktoré žalobkyňa voči žalovanému podala na políciu. Ohrozenie žalobkyne psychickým týraním zo strany žalovaného vyplýva i z predloženej lekárskej správy, v ktorej lekár objektívne konštatuje rozrušenie, nepokoj a posttraumatickú stresovú poruchu u žalobkyne. Všetky vyššie uvedené skutočnosti vedú k záveru o potrebe nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, pokiaľ ide o vykázanie zo spoločného obydlija, pričom ho nariadil z dôvodu, aby zabránil prípadnému ďalšiemu útoku žalovaného na žalobkyňu, ktorý je (vzhľadom na ňu opísané doterajšie správanie sa žalovaného) možné očakávať. V tejto súvislosti dodal, že právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu, pričom je silnejšie aj ako vlastnícke (spoluvlastnícke) právo násilníka, či ako právo na obydlie. Trvanie tohto zákazu obmedzil do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorým je konanie o úplné vylúčenie žalovaného z užívania predmetného rodinného domu, príp. na obmedzenie tohto užívacieho práva podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zároveň podľa § 336 ods. 1 C.s.p. určil žalobkyňi na podanie žaloby vo veci samej lehotu 30 dní, ktorú považuje, s ohľadom na povahu žaloby a povahu nariadeného neodkladného opatrenia, za dostatočnú a primeranú. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že nariadil neodkladné opatrenie v prospech žalobkyne aj vo zvyšnom rozsahu, ktorý navrhovala, keď zakázal žalovanému sa k nej približovať a akýmkoľvek spôsobom ju kontaktovať. Vo všeobecnosti sa opatrenia tohto typu vydávajú v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Súd tu musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh smeruje. Zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov i jej samotného návrhu mal za osvedčené, že žalovaný žalobkyňu terorizuje, neustále jej vulgárne nadáva, ponižuje ju a prenasleduje. Útoky sa opakujú na dennej báze a vyústili do situácie, kedy sa žalobkyňa začala báť o vlastné duševné zdravie a o svoju bezpečnosť a hrozí, že situáciu prestane po emocionálnej a psychickej stránke zvládať. Vzal preto do úvahy aj to, že správanie žalovaného vôbec neustalo potom, čo v domácnosti strán zasahovala polícia a on bol zo spoločného obydlija vykazaný. Naopak, žalovaný začal používať iné formy útokov, tieto voči žalobkyňi ďalej stupňuje a na ňu útočí aj verejne, mimo domácnosť. Nemožno inak, len vyvodiť záver o tom, že žalovaný sa dopúšťa psychického násilia voči žalobkyňi, ktorej psychická integrita je takým správaním žalovaného bezpochyby ohrozená. V záujme dosiahnutia účinnej ochrany žalobkyne považoval vzhľadom na uvedené skutočnosti (pokračujúce napádanie žalobkyne aj mimo domova) za absolútne nedostatočné len žalovaného vykazať zo spoločného obydlija a preto zakázal žalovanému sa k žalobkyňi približovať na vzdialenosť 50 metrov a akýmkoľvek prostriedkami ju kontaktovať. Len takto uložené obmedzenie (vzhľadom na vo veci osvedčený skutkový stav) znemožní žalovanému pokračovať v denných útokoch na žalobkyňu, intenzívne zasahujúcich do jej duševnej integrity. Tieto obmedzenia nepovažoval za potrebné časovo limitovať, pretože už jeho rozhodnutím možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, ale žalovaného v súlade s ustanovením § 337 ods. 1 C.s.p. poučil, že ak by mu výkonom neodkladného opatrenia z dôvodu zavineného porušenia povinnosti žalobkyňou vznikla škoda, môže sa domáhať jej náhrady. Žalovanému taktiež ostáva zachované právo navrhnúť zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

2.2. O trovách konania súd prvej inštancie nerozhodol z dôvodu, že o nich bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa skončí konanie vo veci samej.

3. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný dôvodiac tým, že napadnuté rozhodnutie považuje za neprimerané a v celom rozsahu za nedôvodné. Ak žalobkyňa vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza, že sú medzi nimi dlhodobé nezhody, ktoré sa prejavili hlavne po smrti ich syna a viedli k oddelenému spolujitiu v dome, tak takýmto spôsobom žijú od roku 2016. Poprel v celom rozsahu tvrdenia žalobkyne uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o údajných fyzických napadnutiach pred siedmymi rokmi a ďalších útokoch, bez uvedenia konkrétnych okolností, oznámenia polícii a lekárskeho vyšetrenia. Rovnako poprel fyzický útok na žalobkyňu, ku ktorému malo prísť dňa 8.4.2020. Pri údajných fyzických útokoch nikdy takto nekonal, vždy si včas uvedomil, že sa musí ovládať a nesmie sa dať vyprovokovať. Bola to práve žalobkyňa, ktorá na neho zaútočila, roztrhla mu zlatú retiazku, naposledy ho udrela valčekom a zlomila na ňom metlu. Je pravdou, že medzi ním a žalobkyňou dochádza k slovným hádkam, sú však vzájomné a nepresahujú mieru ich obvyklej dlhoročnej komunikácie. Žalobkyňa zámerné neuviedla, že hádky vznikajú aj pre peniaze, hlavne však pre jej nadmerné užívanie alkoholu, mimomanželskú známosť a zdržiavanie sa mimo domu

v nočných hodinách. K námietkam jej spôsobu života vie byť žalobkyňa mimoriadne vulgárna, má konflikty aj so svojim bratom a jeho partnerkou, jeho rodinu slovne uráža, vyjadruje sa o nej vulgárne. Skladba Udavač je o udávaní tónu v hudbe a je od jeho obľúbenej skupiny. Žalobkyňa vzhľadom na svoje správanie nie je obeťou, koná premyslene za účelom vyštvania ho z domu. Podozrenie z násilia musí žalobkyňa preukázať, čo neurobila, pričom žiadnym spôsobom neosvedčila skutkový stav jeho násilného správania v rozsahu ako ho opisuje. On je dlhodobo onkologický pacient, preto je invalidným dôchodcom, ale pracuje popri dôchodku a v práci má dobrú povest'. Návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, aby sa k nej nepribližoval na menej ako 50 m považuje za nedôvodný, k žiadnym fyzickým útokom neprišlo, len uvádza že má žalobkyňa obavy z fyzických útokov. V susednom dome býva jeho otec s ktorým má dobrý vzťah a ktorému poskytuje pomoc vzhľadom na jeho vek. Nehnutelnosť otca je vo vzdialenosti do 50 m a neumožňuje mu vykonávať voči otcovi potrebnú pomoc a užívať spoločne s otcom nehnuteľnosť. Zákaz komunikácie so žalobkyňou považuje za nadbytočný a nedôvodný, pretože nemá záujem s ňou komunikovať. Záverom konštatoval, že celospoločenská situácia je v prospech žien ako osôb slabších, čo je ale často nimi zneužívané výlučne zo zisťných a osobných dôvodov. Odvolaciemu súdu preto navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne, jasne, presne a zrozumiteľne opísala rozhodujúce skutočnosti nevyhnutné na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa nevyžaduje, aby boli skutočnosti nevyhnutné pre jeho nariadenie preukázané, postačuje, aby ich uviedla v návrhu a osvedčila, čo aj spravila a súd prvej inštancie preto vydal správne rozhodnutie. Jej vzťah so žalovaným nebol už niekoľko rokov harmonický a zo strany žalovaného neustále pociťovala opovrhovanie a psychické útoky. Situácia sa však výrazne zhoršila približne od 10.1.2020, kedy zažívala neustále verbálne urážky, nadávky a osočovanie zo strany žalovaného a rozhodla sa už viac neúnosnú situáciu riešiť, keď nastal prvý vážnejší fyzický útok žalovaného na ňu. Zopakovala, že z fyzického útoku bol vyhotovený Záznam o podaní oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 8.4.2020 a že došlo k vykázaniu žalovaného zo spoločného obydlija dňa 20.4.2020, pričom potom nedošlo k náprave a naďalej sa obávala o svoj život a zdravie na základe vyhrážok žalovaného. Podľa jej právneho názoru bola potreba vydania neodkladného opatrenia bezodkladná a zahŕňala aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Samostatný atribút bezodkladnosti bez ďalšieho neznamena, že ide o akútny a jednorazový stav. Potreba upraviť pomery môže byť bezodkladná a pretrvávať aj dlhšie časové obdobie. Dôvody uvedené v odvolaní žalovaného považuje za neopodstatnené, naopak napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu považuje v celom rozsahu za zákonné a dôvodné, keď má za to, že dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia boli riadne osvedčené a do súčasnosti trvajú. Žalovaný popiera, že by ju psychicky týral a dlhoročne ju slovne atakoval, má za to, že slovné útoky žalovaného a jej sú vzájomné a ide o obvyklý spôsob ich vzájomnej komunikácie, čo sa nezakladá na pravde. Vždy sa pokúšala so žalovaným nekomunikovať pokiaľ na ňu začal slovne útočiť, pretože vedela, že akákoľvek odpoveď, či pripomienka z jej strany by ho mohla vyprovokovať, nakoľko má žalovaný zložitú a agresívnu povahu. Niekoľkoročné psychické týranie zo strany žalovaného nie je možné dlhodobo znášať a ak došlo k akejkolvek obrane z jej strany, ide o prirodzenú reakciu na stres, či týranie, kedy takéto správanie človek už nedokáže zniesť a trpieť. Dodala, že spôsob komunikácie ktorým sa prezentuje žalovaný voči nej nemožno považovať za spôsob komunikácie, pri ktorom by ju nezraňoval, či pri ktorom by bolo možné s ním komunikovať rozumne, nakoľko cielene vyberá slová o ktorých vie, že jej spôsobujú najväčšie utrpenie. Používa slová ako: „kurva, piča vyjebaná zlodejská, tvoja skurvená dcéra na teba kašle, podjebávaš kamarátky, okrádaš syna aj po smrti.“ Žalovaný vo svojom odvolaní v celom rozsahu popiera akékoľvek fyzické útoky z jeho strany na ňu, že opísanie ich vzájomného spolužitia je vo všeobecnej rovine a tieto situácie neboli ňou ohlásené na polícii a nebolo potrebné ani lekárske ošetrenie. Správanie sa žalovaného voči nej nebolo od roku 2016 vždy primerané a v tomto období šlo najmä o psychické útoky, situácia sa výrazne zhoršila v januári roku 2020 tak ako to uviedla v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Neustále psychické útoky žalovaného na ňu začala pociťovať ako neúnosné a rozhodla sa vzniknutú situáciu riešiť a napokon došlo aj k fyzickým útokom, ktoré najskôr neohlásila na polícii, ani nevyhľadala lekársku pomoc z obavy, že sa situácia v domácnosti ešte zhorší. Pokiaľ dostala od žalovaného facku alebo jej spôsobil monokel, pričom nemala žiadne vážnejšie zdravotné následky, znášala jeho útoky, ale vzhľadom na zhoršujúcu sa situáciu a po udalostiach zo dňa 8.4.2020 sa rozhodla incident ohlásiť na polícii. Aj napriek popieraní fyzických útokov žalovaným, tieto sú riadne popísané a osvedčené nielen na základe písomného vyjadrenia, ale aj na základe spísaného Záznamu o podaní oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 8.4.2020 a dňa 20.4.2020, tak i na základe

priložených lekárskejších správ zo dňa 9.4.2020. Jej manželstvo so žalovaným je dlhodobo nefunkčné a rozvrátené, o žalovaného sa vždy starala, snažila sa mu pomôcť a byť mu oporou v jeho zdravotnom stave, on to nikdy neoceníl a namiesto toho počúvala len výčitky a vyhrážky. V ich spoločnom rodinnom dome ostala len v prípade, ak sa tam nachádzala aj ich spoločná dospelá dcéra, pretože pred ňou sa v správaní ovládal, ak nebola v ich spoločnom rodinnom dome ich dcéra, mnohokrát nedokázala ostať v ich spoločnom rodinnom dome a radšej prespala u známych, ktorí jej poskytli pocit bezpečia. Intímne spolu nežijú už 12 rokov a preto nevidí dôvod, pre ktorý by musela tráviť čas v spoločnom rodinnom dome, najmä ak je správanie žalovaného prinajmenšom nevhodné a neprimerané. Pred zhoršovaním situácie, t.j. pred januárom 2020 sa nezdržovala mimo rodinného domu tak ako to uvádza žalovaný a príkladne sa starala o ich spoločné deti. Majú zriadené samostatné účty najmä z dôvodu neustáleho vyčítania zo strany žalovaného, že míňa jeho finančné prostriedky určené výlučne na chod domácnosti, resp. na stravu, opravu domácnosti, spoločné dovolenky s deťmi a podobne. ňou opísaný skutkový stav v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je pravdivý aj na základe priložených dôkazov, ktoré dostatočne presvedčili súd prvej inštancie, aby nariadil neodkladné opatrenie. Za opodstatnenú taktiež považuje uloženú povinnosť žalovanému nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, pričom zopakovala dôvody uvedené vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k tomu návrhu a dodala, že o otca žalovaného sa stará sestra žalovaného, ktorý sa len snaží opäť dostať do jej blízkosti, aby ju ďalej mohol aspoň psychicky týrať. Po jeho vylúčení zo spoločného obydľia doslova každý deň čakal kým vyjde von z domu, aby na ňu opäť mohol vykrikovať, nadávať a zastrášať ju. Podľa nej neexistuje ani len predpoklad, že by sa žalovaný zmenil a prestal by ju psychicky týrať. Žije v neustálom strachu o svoj život na základe vyhrážok v ktorých uvádza, že: „dá posledné sily do toho, aby ju krkol“ alebo že „dokončí to, čo“ s ňou „začal.“ Poukázala na pojem násillia, čl. 16 ods. 2, čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3, čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Záverom uviedla, že dňa 26.5.2020 podala žalobu o úplné vylúčenie žalovaného z užívania vyššie uvedeného rodinného domu, konanie je vedené na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 5 C 38/2020. Navrhla odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), z obsahu spisu nezistil procesné vady súdu prvej inštancie, túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Napadnuté uznesenie považuje odvolací súd za vecne a právne správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. potvrdil a keďže sa stotožňuje s dôvodmi uznesenia ako správnymi, uznesenie odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje.

7. Na zdôraznenie správnoti napadnutého uznesenia odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné. V čase vydania uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia (§ 329 ods. 2 C.s.p.) z obsahu spisu vyplývajú skutočnosti, pre ktoré je žalovaný dôvodne podozrivý z násillia voči žalobkyne, ktorá naďalej býva v rodinnom dome v N. , Q. č. XX, ktorý majú strany sporu v bezpodielovom spoluvlastníctve a kde k násilliu malo dochádzať. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. je to, že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násillia, predovšetkým fyzického násillia, hoci sa nedá vylúčiť ani psychické týranie. Dôvodnosť podozrenia nemusí mať kvalitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania alebo priestupkového konania, a preto súd nemusí uvažovať o vzťahu podozrenia k prípadnému trestnému alebo inému obdobnému postihu povinnej osoby. Osvedčenie takéhoto podozrenia postačí napríklad obsahom trestného oznámenia alebo oznámenia o priestupku, vedomosťami vyplývajúcimi z rozhodnutí v iných súdnych konaniach (napr. o rozvođe manželstva), z tvrdení strán sporu (v tejto súvislosti porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. 5 M Cdo 10/2012).

8. Neodkladné opatrenie je možné nariadiť v prípade, ak je nevyhnutná dočasná úprava pomerov vzťahov strán sporu, ktorá neznesie odklad. Odvolací súd poukazuje na to, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. je nevyhnutné osvedčiť, že osobná integrita žalobkyne vykazuje znaky či už fyzického alebo psychického násillia. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť. K ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak dostupná

právna literatúra uvádza, že násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Obzvlášť komplikované je preukazovanie správania sa, nesúceho znaky psychického násilia, páchaného na ženách zo strany partnera.

9. Odvolací súd má za to, že žalobkyňa svoje tvrdenia o hrozbe psychického a fyzického násilia voči nej zo strany žalovaného dostatočným spôsobom konkrétnymi skutočnosťami odôvodnila a listinnými dôkazmi osvedčila; predložené listinné dôkazy (potvrdenie o vykázaní žalovaného zo spoločného obydlika, č.l. 12 spisu; lekárske správy, č.l. 15 až 17 spisu) dostatočne osvedčujú naplnenie hypotézy uvedenej v ustanovení § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. Žalovaný v odvolaní neuvádzal žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ani neoznačil dôkazy, ktoré by odôvodnili rozhodnutie odvolacieho súdu v ním navrhnutom znení (zmeniť napadnuté uznesenie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť). Odvolací súd dodáva, že žalobkyňa už podala na Okresný súd Malacky žalobu vo veci samej voči žalovanému o jeho úplné vylúčenie z užívania uvedeného rodinného domu (č.l. 65 spisu), takže sporné otázky medzi stranami sporu týkajúce sa ich spolužitia, vzájomných vzťahov, fyzických a psychických útokov, budú riešené už v rámci tohto konania.

10. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa osvedčila, že zo strany žalovaného došlo k zámernému konaniu, ktoré vykazovalo znaky násilia voči nej, odvolací súd, tak ako je uvedené v bode 6. odôvodnenia tohto uznesenia, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil vo výroku I.

11. Odvolací súd sa stotožnil aj so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia ohľadne uloženia povinnosti žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a nekontaktovať ju osobne, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, keď vyčerpávajúcim spôsobom zdôvodnil prečo je potrebné vyhovieť návrhu žalobkyne o nariadenie neodkladného opatrenia aj v tejto časti, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje a na doplnenie uvádza, že neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. g/, h/ C.s.p. sa považuje za menej závažný zásah do osobných slobôd povinného, je ale podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa neodkladného opatrenia mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť. Žalobkyňa tak ako je uvedené vyššie, osvedčila ohrozenie svojej telesnej alebo duševnej integrity zo strany žalovaného, a preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne aj vo výroku II.

12. V konaní pred súdom prvej inštancie i pred odvolacím súdom mala žalobkyňa plný úspech, a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. v rozsahu 100 %. Nakoľko prvoinštančný súd opomenul v napadnutom rozhodnutí rozhodnúť o náhrade trov konania žalobkyne (nesprávne konštatoval, že o trovách konania bude rozhodnuté v konaní, ktorým sa skončí konanie vo veci samej, keďže predmetom tohto konania je len nariadenie neodkladného opatrenia bez žaloby vo veci samej), odvolací súd rozhodol aj o jej nároku na náhradu trov prvoinštančného konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, t.j. v tomto uznesení. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).